

Klagenævnet for Udbud

(Michael Ellehauge, Trine Heidemann Garde, Kent Petersen)

J.nr.:2010-0021720

9. maj 2011

K E N D E L S E

Falck Danmark A/S
(advokat Christina Heiberg-Grevy, Hellerup)

mod

Brand og Redning Djursland
(advokat Birte Rasmussen, Aalborg)

I maj 2009 iværksatte Brand og Redning Djursland (indklagede), der er et samarbejde mellem Norddjurs Kommune og Syddjurs Kommune, en tilbudsindhentning efter tilbudslovens afsnit II (lovbekendtgørelse nr. 1410 af 7. december 2007) vedrørende to kontrakter om brandslukning og en option på vagtcentralopgaven i de to kommuner. Tilbudsgiverne kunne afgive tilbud på en eller begge kontrakter om brandslukning, og et tilbud skulle herudover omfatte vagtcentralopgaven. Kontrakterne vedrørte område I (Allingåbro, Kolind, Fjellerup, Grenaa, Anholt og et område i Randers Kommune) og område II (Hornslet, Rønde, Knebel og Ebeltoft). Kontrakterne skulle indgås for en periode på otte år fra den 1. januar 2010. Tildelingskriteriet var fastsat til »det økonomisk mest fordelagtige tilbud« med underkriterierne 1. »Pris« (60 %) og 2. »Kvalitet« (40 %). Til underkriteriet 2. »Kvalitet« var fastsat fire delkriterier.

Ved udløbet af fristen for afgivelse af tilbud fastsat til den 9. oktober 2009 og senere forlænget til den 13. oktober 2009 havde kun en tilbudsgiver, Falck Danmark A/S (klageren), afgivet tilbud. Klageren drev på daværende tidspunkt beredskabet i Hornslet og Rønde. Tilbuddet omfattede både område I og II og optionen på vagtcentralopgaven. Endvidere havde indklagede afgivet et kontrolbud, der var udarbejdet i samarbejde med Niras A/S, jf. bekendtgørelse nr. 607 af 24. juni 2008 om

kommuners og regioners beregning og afgivelse af kontrolbud. Den 17. december 2009 annullerede indklagede tilbudsindhentningen med den begrundelse, at »kontrolbuddet har vist sig økonomisk mest fordelagtigt i forhold til de opstillede bedømmelseskriterier«.

Den 31. marts 2010 indgav klageren klage til Klagenævnet for Udbud over indklagede. Klagen har været behandlet på møder den 16. august 2010 og den 20. januar 2011. Klagenævnet har herefter modtaget yderligere oplysninger fra parterne, senest i marts 2011.

Klageren har nedlagt følgende påstande:

Påstand 1

Klagenævnet skal konstatere, at indklagede har handlet i strid med det EU-udbudsretlige gennemsigtighedsprincip og kontrolbudsbekendtgørelsens § 2 og § 3 ved

(a) at have beregnet fremskrivning af omkostningerne med en fremskrivning på 1,25 % og omregning af omkostningerne med 2 %, uden at denne forskel var sagligt begrundet,

(b) at have beregnet udgiften til forrentning med en rentesats på 1,25 % for materiel, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten, og en rentesats på 2,24 % for materiel, som skulle erhverves i kontraktperioden, uden at denne forskel var sagligt begrundet,

(c) som principper for beregningen af afskrivninger at have anvendt lineære afskrivninger efter fradrag af scrapværdier for materiel, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten, og stigende afskrivninger i en annuitetsmodel efter fradrag af scrapværdier for materiel, som skulle erhverves i kontraktperioden, uden at denne forskel var sagligt begrundet,

(d) som følge af en sammentællingsfejl ved beregning af omkostningerne for område I at have indregnet 58.322 kr. for lidt for hvert år i kontraktperioden med hensyn til omkostningerne til afskrivning og forrentning af køretøjer, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten,

(e) ved beregning af omkostningerne at have indregnet 358.578 kr. for lidt for hvert år i kontraktperioden med hensyn til omkostningerne til afskrivning på køretøjer og stationer, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten.

Påstand 2

Klagenævnet skal konstatere, at indklagede har handlet i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, og § 4, stk. 3, og tilbudslovens § 15 d, stk. 1, ved ikke i kontrolbuddet at indregne afskrivninger på materiel på køretøjer og stationer, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten.

Påstand 3

Klagenævnet skal konstatere, at indklagede har handlet i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, og § 4, stk. 3, og tilbudslovens § 15 d, stk. 1, ved i kontrolbuddet at beregne afskrivningerne på køretøjer, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten, således, at anskaffelsesprisen efter fradrag af scrapværdier blev lagt til grund som udgangspunkt for beregningerne.

Påstand 4 (subsidiær i forhold til påstand 3)

Klagenævnet skal konstatere, at indklagede har handlet i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, og § 4, stk. 3, og tilbudslovens § 15 d, stk. 1, ved i kontrolbuddet at beregne afskrivningerne på køretøjer, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten, således, at anskaffelsesprisen efter fradrag af for høje scrapværdier blev lagt til grund som udgangspunkt for beregningerne.

Påstand 5

Klagenævnet skal konstatere, at indklagede har handlet i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 3, og § 4, stk. 3, og tilbudslovens § 15 d, stk. 1, ved at beregne forrentning af anlægskapitalen med en lavere rentesats end markedsrenten.

Påstand 6

Klagenævnet skal konstatere, at indklagede har handlet i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens §§ 2 - 3 og § 4, stk. 3, og tilbudslovens § 15 d, stk. 1, ved ikke at indregne følgende omkostninger i kontrolbuddet

- (a) alle omkostninger til indkøb eller leasing af køretøjer, som skulle anskaffes i kontraktperioden,
- (b) alle omkostninger til indvendig vedligeholdelse af stationer,
- (c) alle omkostninger til husleje vedrørende stationen i Hornslet (område II),
- (d) alle omkostninger til drift og vedligeholdelse af køretøjer og materiel,
- (e) alle lønomkostninger og øvrige omkostninger vedrørende ledelse og administration,
- (f) omkostninger til holdledervedligeholdelseskursus,
- (g) omkostninger til lovpligtige forsikringer,
- (h) omkostninger til udstedelse af bankgaranti,
- (i) tilstrækkelige omkostninger vedrørende betaling af bod,
- (j) alle omkostninger til drift af vagtcentral.

Påstand 7

Klagenævnet skal konstatere, at indklagede har handlet i strid med tilbudslovens § 15 d, stk. 1, ved ikke under evalueringen af tilbuddene at lægge vægt på den besparelse i klagerens tilbud, som kunne opnås ved finansiering hos KommuneLeasing af de køretøjer, der skulle anvendes til opgaven.

Påstand 8

Klagenævnet skal konstatere, at indklagede har handlet i strid med det EU-udbudsretlige gennemsigtighedsprincip og kontrolbudsbekendtgørelsens § 2 og § 3 ved ikke at have dokumenteret, hvorledes kontrolbuddet er beregnet, herunder hvilke forudsætninger og fordelingsnøgler, der ligger til grund herfor.

Påstand 9

Klagenævnet skal annullere indklagedes beslutning af 17. december 2009 om at annullere tilbudsindhentningen.

Klageren har tilkendegivet senere at ville nedlægge påstand om erstatning.

Indklagede har vedrørende påstand 1 (b) og (c), påstand 3 - 5 og påstand 6 (a) - (f) og (i) samt påstand 7 - 9 nedlagt påstand om, at klagen ikke tages til følge.

Indklagede har erkendt overtrædelserne i påstand 1 (a), (d) og (e) og i påstand 2 og påstand 6 (g), (h) og (j).

Sagens nærmere omstændigheder:

1. Betingelserne for tilbudsindhentningen

I betingelserne for tilbudsindhentningen står bl.a. følgende om de pågældende opgaver:

»1. Indledning

Beredskabskommissionen for Djursland har besluttet at sende det samlede beredskab for Norddjurs og Syddjurs Kommuner i udbud.

...

Beredskabet bliver i øjeblikket delvist drevet kommunalt og delvist af Falck A/S.

Udbuddet omfatter beredskabet for Djursland og Anholt fordelt på to delkontrakter. De to delkontrakter repræsenterer hver sit slukningsområde ...

Den vindende tilbudsgiver forpligtes til at overtage det eksisterende kommunalt ejede materiel.

...«

Betingelserne for tilbudsindhentningen indeholder bl.a. følgende vilkår:

»...

7. Materiel og bygninger

7.1 Materiel

Ved kontraktens start overtager leverandøren det eksisterende materiel for et beløb på 13.940.925 kr. for område I og 4.466.496 kr. for område II.

...

7.1.1 Køretøjer

Fra 2014 må der ikke være udrykningskøretøjer i tjeneste, der er mere end 10 år gamle, med mindre det undtagelsesvist og midlertidigt aftales med Beredskabschefen.

...«

2. Indholdet af klagerens tilbud og kontrolbuddet

Klagerens tilbud og kontrolbuddet indeholdt følgende priser:

	Område I	Område II	Option vagtcentral
Klageren	11.174.117 kr.	6.771.814 kr.	617.326 kr.
Kontrolbud	5.800.266 kr.	4.985.824 kr.	120.000 kr.

Klagerens tilbud indeholder et alternativt tilbud, hvorefter beredskabets køretøjer finansieres hos KommuneLeasing, jf. påstand 7. Der vil herved angiveligt kunne opnås en rentebesparelse. I tilbuddet står herom bl.a.:

»Der vil derfor skulle indgås en trepartsaftale mellem Nord- og Syddjurs Kommune, Kommune Leasing og Falck for at kunne gennemføre nedenstående model.

...

For at friholde Nord- og Syddjurs Kommune for økonomiske risici på køretøjerne i forbindelse med Kommune Leasing aftalen, er det endvidere forudsat, at Falck fortsat varetager den fulde drift af de leasede køretøjer, samt garanterer tilbagekøb af køretøjerne ved kontraktudløb.

Under ovenstående forudsætninger kan der opnås en indikativ besparelse i kontraktperiodens første år på:

Delområde I:	kr.	777.058
Delområde II:	kr.	163.684
Begge områder:	kr.	940.742

Ovenstående besparelse er som nævnt opgjort for kontraktperiodens første år. I de efterfølgende kontraktår vil besparelsen vokse gradvist,

idet leasingydelsen ikke pristalsreguleres. Dog vil der i årene med udskiftning af køretøjer iht. 10 års kravet forekomme udsving i besparelsen. Under forudsætning af, at Falcks vederlag reguleres med i gennemsnit 2,9 % pr. år i henhold til KL's pris og lønindeks, vil besparelsen i kontraktperioden således svinge mellem (kr. 777.000 og 1.145.000 kr.) for delområde I, og (kr. 89.000 og 323.000) for delområde II.

I gennemsnit vil den årlige besparelse over kontraktperioden for delområde I udgøre indikativt 999.000 kr., og for delområde II kr. 223.000.

Det skal endvidere bemærkes, at den samlede overtagelsespris vedr. køretøjerne er uafhængigt af om køretøjerne finansieres gennem Falck eller Kommune Leasing.«

I referatet fra et møde mellem parterne den 20. oktober 2009 står herom bl.a.:

»Kommunens økonomichef har oplyst, at man ikke ønsker at stille garanti i et evt. leasingarrangement.

Kommunens økonomichef har ligeledes oplyst, at kommunen ikke ønsker at tage nogle risici ved en variabel rente ved et evt. leasingarrangement.«

3. Indklagedes evaluering

Indklagedes evalueringsnotat dateret oktober 2009 indeholder bl.a. følgende:

»Indledning

Dette notat er et evalueringsnotat over udfaldet af udbuddet af det samlede beredskab for Djursland gennemført i september og oktober 2009.

Udbuddet er gennemført med en forhandlingsrunde baseret på indledende tilbud. Efter forhandlingerne har tilbudsgiverne afgivet deres endelige og tilrettede tilbud.

Dette notat omhandler den endelige evaluering.

2. Resume - konklusion

Det indstilles at udbuddet aflyses på grund af beredskabets eget kontrolbud.

Tilbud	Samlet karakter
Falck	7,4
Kontrolbuddet	9,7

3. De indkomne tilbud

De indkomne tilbud er indledningsvist blevet underkastet en egnethedsvurdering, hvorefter den egentlige tilbudsevaluering er foretaget for de tilbud, der er afgivet af egnede tilbudsgivere. Kontrolbuddet anses for at være kvalificeret uden yderligere undersøgelser.

Evalueringen er foretaget efter følgende model

Underkriterium	Delkriterier	Vægtning %	
Pris			60
Kvalitet	Træning	10	40
	Tilpasning af beredskabets materiel	10	
	Samarbejde	10	
	Kvalitetssikring af data	10	

For hvert delkriterium skal tilbuddet tildeles en karakter mellem 0 og 10 hvor 10 gives det bedst tænkelige bud og 0 til det netop acceptable.

For priskriteriet sker der en relatering mellem de indkomne priser. Laveste bud får karakteren 10, det andet bud en karakter i forhold hertil.

3.1 Tilbuddet fra Falck

...

Delkonklusion

Falck A/S har overholdt tilbuddets formalia, og anses for at være egnet til at løse den udbudte opgave. Tilbuddet tages derfor i betragtning.

3.1.2 Tilbudsevaluering

Bemærkninger til evalueringen efter underkriterierne:

Pris	Karakter	Vægtet karakter (60 %)
Begge områder 17.945.931,00	5,9	3,5
Område I 11.174.117,00	5,2	3,1
Område II 6.771.814,00	7,4	4,4
Option 617.326,00		

...

Delkonklusion

Den samlede karakter for Falck A/S tilbud er 3,9 på det kvalitative område.

Fordelt på de tre mulige område opdelinger ser den samlede vurdering dermed således ud:

Område	Vægtet karakter kvalitet	Vægtet karakter pris	Samlet vægtet karakter
I	3,9	3,1	7,0
II	3,9	4,4	8,3
Begge	3,9	3,5	7,4

...

3.2 Kontrolbuddet

...

3.2.2 Tilbudsevaluering

Bemærkninger til evalueringen af underkriterierne:

Pris	Karakter	Vægtet karakter (60 %)
Begge områder 10.540.216,03	10	6
Område I 5.800.266,48	10	6
Område II 4.460.196,00	10	6
Option 120.000,00		

...

Delkonklusion

Den samlede vægtede karakter for kontrolbuddet på det kvalitative område er 3,7.

Fordelt på de tre mulige område opdelinger ser den samlede vurdering dermed således ud:

Område	Vægtet karakter kvalitet	Vægtet karakter pris	Samlet vægtet karakter
I	3,3	6,0	9,3
II	3,3	6,0	9,3
Begge	3,3	6,0	9,3

...

5. Konklusion

Både tilbuddet fra Falck og kontrolbuddet må bedømmes til at

være af høj kvalitativ standard, dog med Falck som marginalt bedre i flere punkter.

I dette udbud er der imidlertid fokuseret på prisen, idet denne vægter 60 % i evalueringsmodellen.

På prisdelen er kontrolbuddet væsentligt bedre end Falck. Falck anfører muligheden for at foretage en kommunal leasing på køretøjer inkl. oppakning, men de skitserede forslag har ikke den fornødne budgetmæssige sikkerhed i forhold til at blive indregnet i prisberegningen i dette udbud. Det fremgår fx i Falcks tilbud s. 9 at leasing prisen er under forudsætning af, at renteniveauet på 3,9 kan fastholdes ved aftaleindgåelse. Denne forudsætning medfører usikkerhed for ordregiver, der gør det uegnet til at blive indregnet i tilbudsevalueringen. På tilsvarende vis forudsættes det, at oppakning og udstyr kan finansieres via Kommuneleasing. Denne forudsætning kan ikke umiddelbart vurderes som sikker, da Kommuneleasing ikke finansierer løsøre, og der vil dermed naturligt komme en tvivlssituation ved de forskellige udstyrsdele. I sidste ende vil forudsætningen dermed medføre en eventuel merpris for ordregiver.

Uanset at leasingmodellen dermed umiddelbart forekommer fornuftig, er den behæftet med for mange usikkerheder til at den bør inddrages i dette udbud.

En oversigt over de endelige udfald af udbudsforretningen kan ses her.

Område	Falck	Kontrol-bud
I	7,0	9,7
II	8,3	9,7
Begge områder	7,4	9,7
Option	617.326 kr.	120.000 kr.

Uanset hvilken kombination af områder der vælges, er det dermed kontrolbuddet der har opnået den højeste karakter.

På denne baggrund indstilles det, at udbuddet aflyses på grund af at beredskabets kontrolbud har vist sig bedst ud fra en samlet bedømmelse i henhold til delingskriteriet *det økonomisk mest fordelagtige tilbud.*«

4. Grundlaget for beregningen af kontrolbuddet

I relation til spørgsmålet om fastsættelse af scrapværdier har der bl.a. været fremlagt et brev af 14. december 2006 fra Hauberg Technique til den tidligere Sønderhald Kommune (nu Norddjurs Kommune). Heraf fremgår, at virksomheden bekræftede levering af en ny automobilsprøjte til kommunen for 1.675.000 kr., der dels skulle betales ved bytte med en automobilsprøjte fra 1998, der blev prissat til 500.000 kr. Af et brev af 18. januar 2007 fra Hauberg Technique til kommunen fremgår, at den brugte automobilsprøjte var solgt til et nordatlantisk brandvæsen. I en e-mail af 28. oktober 2010 fra Frank Hauberg til indklagede står:

»...

Mht. de nævnte køretøjer vurderer vi scrapværdien efter:

1. hvem har ejeren været: f.eks. Københavns Brandvæsen (stort brug/slidtage) kontra lille land-brandvæsen
2. hvor meget og hvor grundigt er der blevet serviceret. Noget individuelt fra brandvæsen til brandvæsen i øvrigt.
3. køretøjets aktualitet, dvs. er det stadig rimeligt 'moderne' teknisk, brugs- og konceptmæssigt.
4. Køretøjsproducenten spiller også en rolle.

De i 70' - 80' - og 90'erne indsatte køretøjer med letmetalpumpe, stålkarosseri og manuel gearkasse har en relativ kort levetid.

Scrapværdien på sådanne køretøjer er således ikke på højde med tilsvarende køretøjer, som de bygges i dag med f.eks.:

bronzepumpe, glasfiberkarosseri, automatgear og et skandinavisk bygget chassis med førerhus i højstyrkestål. (som vi leverer dem)

Generelt vil levetiden være 15-20 år på førstnævnte køretøjer og en 30 år på sidstnævnte enheder.

Den praktiske værdiforringelse vil være lineær.

...«

Indklagede har fremlagt et udateret notat med underbilag om beregningerne i kontrolbuddet af scrapværdier. Heri står bl.a.:

»Fastlæggelse af scrapværdier for køretøjer i forbindelse med kontrolbud

Metode til fastlæggelse af scrapværdier

Priser og scrapværdier for køretøjer er fastlagt ud fra følgende:

1. Drøftelse med Hauberg Technique om priser og scrapværdier for køretøjer
2. Drøftelse med Gråsten Karosseriværksted om priser og scrapværdier for køretøjer
3. Salg af 10 år gammel autosprøjte fra Station i Allingåbro i 2007 til Hauberg Technique for 750.000 kr.

Udskiftning af køretøjer er planlagt ud fra, at køretøjer maksimalt må være 10 år fra 2014, jf. udbudsmaterialets afsnit 7.1.1.«

Af notatet fremgår bl.a., at indklagede ved beregningen af scrapværdier har anvendt levetider i intervallet 7/8 år - 28 år (regnet fra »årgang« til »udskiftnings- og salgstidspunkt«).

Operativ chef Niels Ole Blirup, Københavns Brandvæsen, har på klagerens foranledning beregnet de omtvistede scrapværdier. Niels Ole Blirup har ved beregningerne taget en række forbehold, og beregningerne er således behæftet med en vis usikkerhed.

Af beregningerne fremgår bl.a., at scrapværdierne, der ved kontrolbuddet var sat til 9.531.510 kr., alene ville udgøre 5.300.000 kr. Det fremgår således, at scrapværdierne efter Niels Ole Blirups skøn var overvurderet med 4.231.510 kr.

5. Den økonomiske betydning af klagerens påstande

Klageren har til brug for sagen udarbejdet oversigtsbilag (sagens bilag 41). Bilagene viser den økonomiske betydning for kontrolbuddet af de fejl, der angives at være begået i forbindelse med beregningen af kontrolbuddet. Oplysningerne gengives nedenfor tillige med indklagedes bemærkninger (i kursiv) navnlig til de rent talmæssige angivelser:

Område I:

Klagerens tilbudssum	<u>11.174.117 kr.</u>	
Kontrolbud	<u>5.800.266 kr.</u>	
Påstand 1 (a)	150.464 kr.	<i>Overtrædelsen er erkendt</i>
Påstand 1 (d)	58.322 kr.	<i>Overtrædelsen er erkendt</i>
Påstand 2	291.606 kr.	<i>Overtrædelsen er erkendt</i>

Påstand 3 - 4	1.277.342 kr.	<i>Ikke bestridt</i>
Påstand 5	396.352 kr.	<i>Ikke bestridt</i>
Påstand 6 (b)	40.555 kr.	<i>Bestridt</i>
Påstand 6 (d)	441.186 kr.	<i>Bestridt</i>
Påstand 6 (e)		
Administration/ledelse	158.000 kr.	<i>Bestridt</i>
Rengøring	167.984 kr.	<i>Bestridt</i>
Øvrige personaleomkostninger	420.291 kr.	<i>Bestridt</i>
Påstand 6 (f)	17.000 kr.	<i>Bestridt</i>
Påstand 6 (g)	264.728 kr.	<i>Overtrædelsen er erkendt</i>
Påstand 6 (h)	22.000 kr.	<i>Overtrædelsen er erkendt, men beløbet angives at være 5.500 kr.</i>
Påstand 6 (i)	587.000 kr.	<i>Bestridt</i>
Samlede korrektioner	4.292.830 kr.	<i>Bestridt</i>
Korrigeret kontrolbud	<u>10.093.096 kr.</u>	<i>Bestridt</i>

Ad påstand 6 (a) hedder det i bilaget:

»Denne meromkostning er ikke prissat, idet de beregnede korrektioner vedrørende påstand 3 og 5 er lavet som 1. års påvirkning af kontrolbuddet. Fornyelse af vognparken antages at øge afskrivningerne fra 2014, hvilket alt andet lige ville have fordyret kontrolbuddet yderligere«

Område II:

Klagerens tilbudssum	<u>6.771.814 kr.</u>	
Kontrolbud	<u>4.985.824 kr.</u>	
Påstand 1 (a)	141.741 kr.	<i>Overtrædelsen er erkendt</i>
Påstand 2	66.972 kr.	<i>Overtrædelsen er erkendt</i>
Påstand 3 - 4	383.750 kr.	<i>Ikke bestridt</i>
Påstand 5	181.217 kr.	<i>Ikke bestridt</i>
Påstand 6 (a)	465.758 kr.	<i>Ikke bestridt</i>
Påstand 6 (b)	32.445kr.	<i>Bestridt</i>
Påstand 6 (c)	82.700 kr.	<i>Bestridt</i>
Påstand 6 (d)		
Drift m.v. nye køretøjer Rønde/Hornslet	100.000 kr.	<i>Bestridt</i>

Drift m.v. eksisterende køretøjer	205.887 kr.	<i>Bestridt</i>
Påstand 6 (e)		
Administration/ledelse	179.000 kr.	<i>Bestridt</i>
Rengøring	167.984 kr.	<i>Bestridt</i>
Øvrige personaleomkostninger	420.291 kr.	<i>Bestridt</i>
Påstand 6 (f)	17.000 kr.	<i>Bestridt</i>
Påstand 6 (g)	122.182 kr.	<i>Overtrædelsen er erkendt</i>
Påstand 6 (h)	22.000 kr.	<i>Overtrædelsen er erkendt, men beløbet angives at være 5.500 kr.</i>
Påstand 6 (i)	87.500 kr.	<i>Bestridt</i>
Samlede korrektioner	2.676.427 kr.	<i>Bestridt</i>
Korrigeret kontrolbud	<u>7.662.251 kr.</u>	<i>Bestridt</i>

For både område I og II kommer hertil eventuel korrektion som følge af påstand 7 vedrørende finansiering hos KommuneLeasing.

Optionen på vagtcentralen er i kontrolbuddet prissat til 120.000 kr. og i klagerens tilbud til 617.326 kr. Klageren har gjort gældende, at kontrolbuddets pris på optionen skulle have været 839.773 kr., der fremkommer ved, at beløbet på 120.000 kr. er tillagt følgende beløb:

Bemanding i dagtimerne	274.245 kr.
Indkøb af ny vagtcentral	174.900 kr.
Tilslutning til SINE (SikkerhedsNEttet)	40.628 kr.
Drift og vedligeholdelse af udstyr m.v.	100.000 kr.
Udkaldssystem	26.000 kr.
Antenneleje	80.000 kr.
Udkaldsradioer (pagere)	24.000 kr.

6. Erklæringer og forklaringer

Lars Vester, direktør hos klageren, har bl.a. forklaret, at han har været ansat hos Falck i 31 år. Forud for et tilbud udfører Falcks kontraktafdeling det indledende arbejde. Tilbuddet udregnes på baggrund af opgavens omfang, oplysninger om det forventede antal udrykninger samt de stillede kvalitetskrav. Kravene til køretøjerne er blevet skærpet meget, og der må næsten ikke længere anvendes gamle køretøjer. Overskudsgraden i en

brandkontrakt er ikke ret stor, og hvis et bud »tabes«, er det typisk med meget små marginaler, f.eks. i niveau 500.000 kr. Så store forskelle, som Falck har konstateret under denne tilbudsindhentning, har Falck ikke tidligere set. En scrapværdi på 54 % på brandkøretøjer efter 10 års drift er efter de omfattende undersøgelser, som Falck har foretaget, urealistisk. Scrapværdien skal være udtryk for, hvad køretøjerne kan sælges til. Nye brandbiler bygges nu billigt og i mange lande med en mere simpel konstruktion. Brugte brandbiler er vanskelige at sælge, også fordi de forskellige beredskaber, som kunne være køber, stiller krav til køretøjerne, som ældre brandkøretøjer ikke lever op til. De brugte brandkøretøjer sælges, hvis det er muligt. Ofte er det ikke muligt, og Falck har derfor et projekt, hvor brandbiler, der er ældre end 10 år, og som ikke kan sælges, foræres til udviklingslande. Brandbiler kan sagtens have en høj brugsværdi, indtil de er 30 år gamle, men det er ikke ensbetydende med, at sådanne brandbiler lever op til nutidige krav. Falck har indregnet scrapværdier i sit eget tilbud, men kun med meget lavere beløb, end det er sket i kontrolbuddet. Han er enig i oplysningerne fra Københavns Brandvæsen om fastsættelsen af scrapværdierne.

Beredskabschef Leif Bang, der også har afgivet forklaring, har til brug for sagen bl.a. afgivet en erklæring af 7. februar 2011.

Beredskabsrådgiver og projektleder Sarah Holst, Niras A/S, har afgivet forklaring og har desuden til brug for sagen afgivet følgende erklæring af 1. februar 2011:

»...

Alle beregninger, som ligger til grund for kontrolbuddet, er fremkommet ved at tage udgangspunkt i udgiftsniveauet for tidligere år tilpasset omfanget af den pågældende udgiftspost forbundet med den udbudte opgave. I de tilfælde, hvor det ikke var muligt, er der blevet forespurgt hos relevante parter om input til estimering af udgiftsniveau, hvorefter udgiftsniveauet til den pågældende post er blevet estimeret.

2. Vedr. vilkår for leasingydelser, der indgår i kontrolbuddet

Kommunale enheder som Brand & Redning Djursland kan kun lease igennem KommuneLeasing. I forbindelse med udarbejdelsen af kontrolbuddet er der således indhentet tilbud fra Kommuneleasing på leasing af køretøjer og materiel, som skulle erhverves i løbet af den

udbudte kontraktperiode, hvor endeligt tilbud er modtaget pr. mail fra Kommuneleasing d. 8. oktober 2009

Leasingydelser, der indgår i kontrolbuddet er således baseret direkte på de ydelser, der indgår i tilbuddet fra Kommuneleasing.

Kommuneleasings tilbud har taget udgangspunkt i pris på indkøb af køretøjer og materiel oplyst af Brand & Redning Djursland, som er estimeret af Brand & Redning Djursland ud fra tidligere erfaringer samt erfaringer fra andre brandvæsner med prisniveau for indkøb af lignende køretøjer og materiel.

3. Vedr. beregning af scrapværdier af materiel ved udskiftning under kontraktforløbet og ved kontraktens ophør

Beregning af scrapværdier for køretøjer og materiel, der:

- skal udskiftes i kontraktperioden eller
- skal sælges ved kontraktens ophør og ikke er erhvervet i løbet af kontraktperioden

er foretaget ud fra en lang række input, herunder bl.a.:

1. Drøftelse med Hauberg Technique om priser og scrapværdier for køretøjer
2. Drøftelse med Gråsten Karrosseriværksted om priser og scrapværdier for køretøjer
3. Salg af 10 år gammel autosprøjte fra Station Allingåbro i 2007 til Hauberg Technique for 750.000 kr.
4. Erfaringer fra andre beredskaber mht. salgspriser for brugte køretøjer og materiel

Beregning af scrapværdier for køretøjer og materiel, der skal sælges ved kontraktens ophør og som er erhvervet under kontraktperioden er beregnet som den restværdi, der er i forhold til leasingaftalen med Kommuneleasing.

Forudsætninger for salg af brugte køretøjer og materiel og fastsættelse af scrapværdier

På mødet den 20. januar 2011 i Klagenævnet for Udbud blev der af klager flere gange argumenteret for, at brandkøretøjerne har en meget begrænset værdi efter ti års brug. Denne opfattelse deles bestemt ikke af undertegnede, som hermed gør opmærksom på følgende forhold:

- Det er kun et lille udvalg af brandvæsner i Danmark, der har en maksimal alder for deres køretøjer på ti år og der er ikke en tendens til, at flere og flere brandvæsner sætter en maksimal grænse på ti år for deres køretøjer.

- Mange brandvæsner har en aldersgrænse for deres køretøjer, men denne er ofte noget højere end ti år, typisk 15, 20 eller 25 år. Derudover gælder aldersgrænsen ofte ikke for alle køretøjer, men kun for deres primære køretøjer, dvs. køretøjer på de største stationer og køretøjer, som indgår i førsteudrykningen. Mange kommuner har en eller to hovedstationer, mens resten af stationerne er mindre stationer, hvor køretøjerne ofte er ældre end på hovedstationen og hvortil der sjældent købes nye køretøjer, men der i stedet for erhverves brugte køretøjer.
- Der er stor forskel på, om et køretøj har kørt i et storbybrandvæsen som Københavns Brandvæsen eller om det har kørt i et landbrandvæsen som Brand & Redning Djursland. Et køretøj hos Københavns Brandvæsen kører væsentlig flere udrykninger og har væsentligt flere driftstimer end et køretøj på Djursland og bliver således væsentligt hurtigere slidt. Et ti år gammelt brandkøretøj fra Brand & Redning Djursland udgør således en større værdi end et ellers sammenligneligt ti år gammelt brandkøretøj fra Københavns Brandvæsen.

4. Vedr. omkostninger til indkøb eller leasing af køretøjer, der skulle anskaffes i kontraktperioden

Omkostninger til indkøb eller leasing af køretøjer, der skulle anskaffes i kontraktperioden er fastsat på følgende måde:

1. Som det første har Brand & Redning Djursland estimeret pris på de køretøjer og materiel, der skulle anskaffes i kontraktperioden. Dette er gjort ud fra tidligere erfaringer samt erfaringer fra andre brandvæsner med prisniveau for indkøb af lignende køretøjer og materiel.
2. Derefter har Brand & Redning Djursland indhentet tilbud fra Kommuneleasing på leasing af køretøjer og materiel, idet Kommuneleasing er det eneste sted, kommunale enheder som Brand & Redning Djursland kan lease igennem. Endeligt tilbud fra Kommuneleasing er modtaget pr. mail d. 8. oktober 2009. Kommuneleasings tilbud har taget udgangspunkt i pris på indkøb af køretøjer og materiel estimeret af Brand & Redning Djursland.
3. De omkostninger til leasing, som indgår i Kommuneleasings tilbud, er derefter indregnet direkte i kontrolbuddet.«

Peter Gregersen har bl.a. forklaret, at han er manager hos revisionsvirksomheden PWC, der var »underentreprenør« til Niras. Han har været »pennfører« for de regneark, indklagede har udarbejdet. Han har modta-

get oplysninger om »forudsætningerne« fra Niras, hvorefter han har udarbejdet beregningerne. Rentesatsen på 1,25 % er anvendt, fordi det er den rente, som kommunen ville kunne opnå, hvis det pågældende beløb var blevet indsat til forrentning i pengeinstitut i stedet for at blive anvendt til anskaffelse af materiel m.v. Det er efter reglerne nødvendigt for at finde den korrekte omkostning at indregne en scrapværdi, når der er tale om aktiver, der kun langsomt taber værdi. Den største forskel mellem Falcks tilbud og kontrolbuddet er størrelsen af scrapværdierne.

Parternes anbringender:

Parternes hovedanbringender med hensyn til de påstande, som klagenævnet tager stilling til, og hvor de påståede overtrædelser ikke er erkendt, er:

Ad påstand 1 (b) (udgiften til forrentning af materiel)

Klageren har gjort gældende, at indklagede har handlet i strid med det EU-udbudsretlige gennemsigtighedsprincip og kontrolbudsbekendtgørelsens §§ 2 og 3, idet indklagede ved beregningen af udgiften til forrentning har anvendt en rentesats på 1,25 % for materiel, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten, men en rentesats på 2,24 % for materiel, som skulle erhverves i kontraktperioden. Denne forskel var ikke sagligt begrundet, og de anvendte rentesatser var ikke i overensstemmelse med markedsrenten, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 3.

Indklagede har gjort gældende, at indklagede lovligt har anvendt en rentesats på 1,25 % for materiel, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten. Dette skyldes, at indklagede kunne have opnået en sådan forretning ved en alternativ placering af midlerne på en indlånskonto, jf. også indklagedes anbringende ad påstand 5. Også rentesatsen på 2,24 % for materiel, som skulle erhverves i kontraktperioden, har lovligt kunnet anvendes. Denne rentesats svarer til rentesatsen i leasingaftaler, som indklagede i forbindelse med udbuddet blev tilbudt. Begge rentesatser var udtryk for markedsrenten, jf. kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 3.

Ad påstand 1 (c) (afskrivningsprincipper)

Klageren har gjort gældende, at indklagede har handlet i strid med det EU-udbudsretlige gennemsigtighedsprincip og kontrolbudsbekendtgørelsens §§ 2 og 3, idet indklagede har anvendt lineære afskrivninger minus scrapværdier for materiel, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten, men stigende afskrivninger i en annuitetsmodel minus scrapværdier for materiel, som skulle erhverves i kontraktperioden. Denne forskel er ikke sagligt begrundet og strider mod kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2.

Indklagede har gjort gældende, at indklagede i overensstemmelse med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, jf. kapitel 8 i »Budget- og regnskabssystem for kommuner«, har anvendt lineære afskrivninger for materiel, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten. Som følge af kontraktvilkårene i de tilbudte leasingaftaler har indklagede for det materiel, som skulle erhverves, anvendt stigende afskrivninger i en annuitetsmodel. Den forskellige behandling af afskrivningerne har derfor været sagligt begrundet og i overensstemmelse med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2.

Ad påstand 3 og 4 (scrapværdier)

Klageren har vedrørende den principale påstand 3 gjort gældende, at det ikke er lovligt at beregne afskrivningerne med udgangspunkt i anskaffelsesprisen minus scrapværdier. En sådan fremgangsmåde er således i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, jf. kapitel 8 i »Budget- og regnskabssystem for kommuner«, bekendtgørelsens § 4, stk. 3, og tilbudslovens § 15 d, stk. 1. I relation til den subsidiære påstand 4 har klageren gjort gældende, at indklagede har fradraget for høje scrapværdier.

Indklagede har vedrørende påstand 3 gjort gældende, at det er i overensstemmelse med de anførte regler at beregne afskrivningerne med udgangspunkt i anskaffelsesprisen minus scrapværdier. Vedrørende påstand 4 har indklagede gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte indklagedes skøn over scrapværdiernes størrelse.

Ad påstand 5 (forrentning af anlægskapital)

Klageren har gjort gældende, at indklagede har handlet i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 3, og § 4, stk. 3, og tilbudslovens § 15 d, stk. 1, ved at beregne forrentningen af anlægskapitalen med 1,25 % og ikke med markedsrenten, der udgjorde mindst 3,7 %.

Indklagede har gjort gældende, at indklagede lovligt har anvendt en rentesats på 1,25 %. En kommune har som udgangspunkt ikke mulighed for at optage lån til finansiering af køb til materiel til beredskabet. Derfor finansieres materiellet med en del af den likviditet, som kommunen har til rådighed. Alternativt kan en sådan likviditet placeres og forrentes på en konto i kommunens pengeinstitut. Indklagede har ved kontrolbuddet kunnet anvende en sådan rente eller Nationalbankens Indskudsbevisrente, pr. 24. september 2009 1,25 %.

Ad påstand 7 (besparelse ved finansiering hos KommuneLeasing)

Klageren har gjort gældende, at indklagede har handlet i strid med tilbudslovens § 15 d, stk. 1, idet indklagede ikke ved evalueringen lagde vægt den tilbudte besparelse ved finansiering hos KommuneLeasing.

Indklagede har gjort gældende, at indklagede ikke ønskede og ikke kunne lægge vægt på den tilbudte besparelse. Indklagede har nærmere anført, at kun kommuner kan opnå finansiering af leasingaftaler hos KommuneLeasing. Udnyttelse af den tilbudte besparelse ville derfor kræve, at indklagede skulle indgå aftale med både KommuneLeasing og klageren om leasing og finansiering. Et tilbud fra en virksomhed skal vurderes på grundlag af virksomhedens egne finansieringsvilkår og ikke på grundlag af indklagedes mulighed for at medvirke til finansiering. Indklagede var på denne baggrund ikke forpligtet til at tage det alternative tilbud i betragtning.

Ad påstand 9 (spørgsmålet om annulation)

Klageren har gjort gældende, at annulationen ikke er sagligt begrundet, og at annulationspåstanden derfor skal tages til følge. Klageren har nærmere anført, at kontrolbuddet er behæftet med en række fejl. Dette har medført, at også indklagedes beslutning om at annullere udbuddet er behæftet med fejl. Disse fejl er både generelt og konkret væsentlige. Hvis

fejlene ikke havde foreligget, ville indklagede således utvivlsomt have besluttet at indgå kontrakt med klageren i stedet for at annullere udbuddet.

Indklagede har gjort gældende, at indklagede var berettiget til at annullere udbuddet.

Retsgrundlaget:

1. Kommunestyrelseslovens § 62 d

§ 62 d, der blev indsat ved lov nr. 224 af 8. april 2008, har følgende ordlyd:

»§ 62 d

Velfærdsministeren [nu Indenrigs- og sundhedsministeren] kan fastsætte regler om beregning af omkostningerne ved kommunens egen udførelse af en opgave, som kommunen beslutter at sende i udbud, (kontrolbud) og om afgivelsen af kontrolbud.

Stk.2. Velfærdsministeren kan fastsætte regler om, at Klagenævnet for Udbud efter reglerne i lov om Klagenævnet for Udbud og forskrifter udstedt i medfør heraf kan behandle klager vedrørende kommunens overtrædelse af regler fastsat i medfør af stk. 1.«

I bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag L 19 2007/2008) står bl.a.:

»Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets hovedindhold

Efter lovforslaget bemyndiges velfærdsministeren til at fastsætte nærmere regler om kommuners og regioners beregning af omkostningerne ved kommunens eller regionens egen udførelse af en opgave, kommunen eller regionen har besluttet at sende i udbud, (beregning af kontrolbud) og om afgivelsen heraf.

Denne del af lovforslaget er en udmøntning af regeringens og KL's aftale fra 2006 om kommunernes økonomi for 2007 og skal ses i sammenhæng med den målsætning om øget konkurrenceudsættelse af kommunale opgaver, som parterne i den forbindelse nåede til enighed om. Der henvises til pkt. 2 i de almindelige bemærkninger.

...

2. Regler for beregning og afgivelse af kontrolbud

Efter *regeringens opfattelse* er det vigtigt, at der kommer mere konkurrence i den offentlige sektor, og at der bliver reel og gennemsigtig konkurrence mellem det offentlige og de private leverandører. Øget konkurrenceudsættelse skal ses som et instrument, der kan bidrage til at få mere for pengene i den offentlige sektor. Efter regeringens opfattelse er det afgørende, at opgaverne løses bedst og billigst, ikke om leverandøren er offentlig eller privat. Der skal derfor være en fair konkurrence mellem det offentlige og de private leverandører. Med de nye, større kommuner er der skabt et bedre grundlag for konkurrenceudsættelse.

Regeringen og KL har derfor indgået en aftale om mere konkurrenceudsættelse i kommunerne. Det fremgår således af *aftale af 12. juni 2006 mellem regeringen og KL om kommunernes økonomi for 2007*, at regeringen og KL er enige om, at en større del af de kommunale opgaver skal konkurrenceudsættes, idet kommunerne frem til 2010 skal øge andelen af opgaver, som konkurrenceudsættes, fra 20 pct. til 25 pct. af opgaverne. Som led i aftalen drøfter og iværksætter regeringen og KL inden for mål- og rammestyringen en række initiativer, som understøtter kommunerne i at realisere målsætningerne om øget konkurrenceudsættelse, og som skaber øget gennemsigtighed og fair vilkår for konkurrencen. Aftalen skal således ses som en ambitiøs målsætning for at øge konkurrenceudsættelsen i kommunerne.

KL og regeringen er som tilkendegivet i aftalen enige om løbende at drøfte, om eksisterende regulering, der skønnes at være overflødig eller uhensigtsmæssig, kan fjernes eller ændres. Regeringen har på den baggrund fremsat forslag om og opnået Folketingets tilslutning til at afskaffe udfordringsretten med virkning fra den 1. juli 2007, jf. § 1, nr. 7, i lov nr. 510 af 6. juni 2007.

Aftalen udmønter samtidig initiativet i regeringens globaliseringsstrategi om »Stærkere konkurrence om kommunale og regionale opgaver«. Ifølge dette initiativ skal kommunerne og regionerne - på linje med staten - have pligt til med passende mellemrum at udbyde en række opgaver, som vurderes som udbudsegnede, og der skal i tilknytning hertil laves regler for beregning af kontrolbud ligesom på det statslige område.

På den baggrund foreslår regeringen i dette lovforslag, at velfærdsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for kommunens beregning af kontrolbud, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 62 d, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse). Forslaget skal endvidere ses i lyset af, at der i dag alene er vejledende regler på området, som fin-

des i »Vejledning om omkostningskalkulationer«, som fremgår af kapitel 9 i »Budget- og regnskabssystem for kommuner«. Vejledningen har ikke været tilstrækkelig til at undgå, at der fra tid til anden har været kritik, klagesager om unfair konkurrence m.v. Bl.a. i lyset af denne kritik og i forståelse med KL gives der derfor velfærdsministeren bemyndigelse til at fastsætte egentlige regler for beregning af kontrolbud. Målet er at sikre øget gennemsigtighed og fair vilkår for konkurrencen mellem kommuner og private leverandører.

Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler, der som anført vil tage udgangspunkt i de eksisterende vejledende regler, der er indeholdt i »Vejledning om omkostningskalkulationer«. Dette indebærer, at beregning af kontrolbud skal ske med udgangspunkt i alle opgavens gennemsnitlige langsigtede indtægter og omkostninger. Den nærmere fastlæggelse af reglerne vil ske efter drøftelse i Budget- og regnskabsudvalget under Velfærdsministeriet og i arbejdsgruppen om øget konkurrenceudsættelse i kommunerne.

Herudover er det hensigten med lovforslaget at bemyndige velfærdsministeren til at opstille enkelte generelle regler ved kommunernes afgivelse af kontrolbud. Bl.a. skal det fremgå af en udbudsopgave, hvis der planlægges afgivet kontrolbud. Herudover vil det blive fastlagt, at kontrolbud skal foretages på samme vilkår som ved afgivelse af eksterne bud og som specificeret i udbudsmaterialet. Endelig skal der sikres en personel adskillelse mellem udarbejdelsen af kontrolbud og vurderingen af de indkomne tilbud svarende til det, der efter § 10, stk. 6, i cirkulære nr. 159 af 17. december 2002 om udbud og udfordring af statslige drifts- og anlægsopgaver gælder på det statslige område.

...

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om, at velfærdsministeren skal kunne fastsætte regler for kommuners og regioners beregning og afgivelse af kontrolbud forventes i et vist omfang at indebære positive konsekvenser for erhvervslivet, idet fastsættelse af regler for beregning og afgivelse af kontrolbud vil medvirke til generelt at sikre konkurrencemæssig gennemsigtighed i de tilfælde, hvor kommuner eller regioner også selv ønsker at afgive bud på opgaver, der konkurrenceudsættes.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

...

Ad § 62 d, stk. 1

...

Forslaget indebærer, at velfærdsministeren bemyndiges til at fastsætte bindende regler for kommunernes beregning af kontrolbud, dvs. regler om kommunernes beregning af omkostningerne ved kommunens egen udførelse af en opgave, vedkommende kommune beslutter at sende i udbud.

Reglerne finder anvendelse, uanset om det er kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget, et stående udvalg eller kommunens administration, der beslutter at sende opgaven i udbud. Reglerne finder endvidere anvendelse, uanset om kommunen selv har udført den opgave, kommunen har besluttet at sende i udbud, eller om opgavens udførelse har været overladt til andre, og uanset om beregningen af kontrolbudet finder sted før eller efter kommunens beslutning om at sende opgaven i udbud.

De regler, bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte, vil tage udgangspunkt i de vejledende principper i »Vejledning om omkostningskalkulationer«, som fremgår af kapitel 9 i »Budget- og regnskabssystem for kommuner«.[Fremhævet her]

Beregningen af kontrolbud skal ske med udgangspunkt i alle opgavens gennemsnitlige langsigtede indtægter og omkostninger. Dette inkluderer: Direkte omkostninger, dvs. de omkostninger, der direkte kan henføres til den pågældende aktivitet, som f.eks. løn, køb af materialer og tjenesteydelser, reparations- og vedligeholdelsesudgifter, husleje m.v., og kommunens indirekte omkostninger, dvs. de omkostninger, der ikke direkte kan henføres til den pågældende aktivitet, som f.eks. andel af fællesudgifter til lokaler, administration m.v. samt omkostninger knyttet til kapitalapparatet (afskrivning af anlægsaktiver og forrentning af drifts- og anlægskapital).[Fremhævet her]

Den nærmere fastlæggelse af reglerne vil ske efter drøftelse i Arbejdsgruppen om øget konkurrenceudsættelse i kommunerne, som består af repræsentanter for KL, Finansministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet samt Velfærdsministeriet, der har formandskabet. Arbejdsgruppen, der blev nedsat af regeringen og KL i forbindelse med indgåelsen af økonomiaftalen for 2007, skal med udgangspunkt i en flerårig aftale om øget konkurrenceudsættelse i kommunerne komme med forslag på en række områder, herunder regler for beregning af kontrolbud.

Arbejdsgruppen har besluttet at bede Budget- og regnskabsudvalget, der har en særlig ekspertise på området, om at udarbejde et forslag til regler for beregning af kontrolbud. Budget- og regnskabsudvalget består af repræsentanter for KL, Danske Regioner, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Kommunernes Revision, Finansministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet samt Velfærdsministeriet, der har formandskabet. Udvalgets opgave er i øvrigt at afgive indstillinger til velfærdsministeren vedrørende de justeringer i budget- og regnskabssystemet, som udvalget finder påkrævede eller ønskelige.

Herudover er det hensigten at fastsætte enkelte generelle regler ved kommunernes afgivelse af kontrolbud. Bl.a. skal det fremgå af en udbudsopgave, hvis der planlægges afgivet kontrolbud. Herudover vil det blive fastlagt, at kontrolbud skal foretages på samme vilkår som ved afgivelse af eksterne bud og som specificeret i udbudsmaterialet. Endelig skal der sikres en personel adskillelse mellem udarbejdelsen af kontrolbud og vurderingen af de indkomne tilbud svarende til det, der efter § 10, stk. 6, i cirkulære nr. 159 af 17. december 2002 om udbud og udfordring af statslige drifts- og anlægsopgaver gælder på det statslige område. Disse regler vil også blive fastlagt nærmere efter drøftelse i Budget- og regnskabsudvalget og i Arbejdsgruppen om øget konkurrenceudsættelse i kommunerne.

Ad § 62 d, stk. 2

Efter bestemmelsen kan velfærdsministeren fastsætte regler om, at Klagenævnet for Udbud efter reglerne i lov om Klagenævnet for Udbud og forskrifter udstedt i medfør heraf kan behandle klager vedrørende kommunernes overtrædelse af de regler om beregningen af omkostningerne ved kommunens egen udførelse af en opgave og om afgivelsen af kontrolbud, der fastsættes i medfør af den foreslåede § 62 d, stk. 1.

Bestemmelse herom forudsættes fastsat samtidig med de i den foreslåede § 62 d, stk. 1, nævnte regler.

Overholdelsen af de i medfør af den foreslåede § 62 d, stk. 1, fastsatte regler kan ikke efter lov om Klagenævnet for Udbud, jf. lov nr. 415 af 31. maj 2000 som senest ændret ved lov nr. 572 af 6. juni 2007, påses af nævnet. Klagenævnet kan efter de gældende regler, jf. lovens § 1, stk. 1, behandle klager over ordregivere for overtrædelse af fællesskabsretten vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter og kontrakter inden for forsyningsvirksomhed, lov om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af bygge- og anlægskontrakter og indkøb m.v. eller regler udstedt i medfør af denne lov, lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter

eller andre regler, hvor der ved lov eller i henhold til lov er fastsat bestemmelse om klageadgang til Klagenævnet for Udbud.

Klagenævnet for Udbud vil som led i nævnets behandling af sager vedrørende ovennævnte regler, herunder i forbindelse med stillingtagen til, om en annullation af et udbud har været lovlig, i et vist omfang kunne inddrage spørgsmål om kontrolbud. Klagenævnet har dog ikke uden hjemmel hertil mulighed for at tage stilling til overholdelsen af særlige regler om beregning og afgivelse af kontrolbud.

Spørgsmålet om overholdelsen af de regler, der fastsættes efter den foreslåede § 62 d, stk. 1, kan imidlertid være af stor betydning i forbindelse med spørgsmål om overholdelsen af udbudsreglerne. På denne baggrund anses det for hensigtsmæssigt, at Klagenævnet for Udbud også kan påse overholdelsen af reglerne om kommunernes beregning og afgivelse af kontrolbud.«

2. Kontrolbudsbekendtgørelsen

§§ 1 - 4 i bekendtgørelse nr. 607 af 24. juni 2008 om kommuners og regioners beregning og afgivelse kontrolbud (kontrolbudsbekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i kommunestyrelseslovens § 62 d og § 35 a i lov nr. 537 af 24. juni 2005 om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne m.v., jf. § 2 i lov nr. 224 af 8. april 2008, har følgende ordlyd:

»Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Bekendtgørelsen finder anvendelse, når kommunen og regionen beregner omkostningerne ved kommunens egen udførelse af en opgave, som kommunen eller regionen beslutter at sende i udbud (kontrolbud).

Kapitel 2

Beregningen af kontrolbud

§ 2. Beregningen af omkostningerne ved kontrolbud skal omfatte de samlede langsigtede gennemsnitsindtægter og -omkostninger ved den udbudte opgave, jf. § 3.

§ 3. Beregningen af omkostningerne ved kontrolbud skal omfatte:

- 1) Alle de direkte omkostninger der er forbundet med opgavevaretagelsen, f.eks. løn, køb af materialer og tjenesteydelser, reparations- og vedligeholdelsesudgifter, husleje m.v.
- 2) Alle de indirekte omkostninger der er forbundet med opgavevaretagelsen, f.eks. lokale- og kontorudgifter, indirekte lønomkostninger, IT-udgifter, udgifter til ledelse, administration m.v., forsikringer, udviklingsomkostninger, beregnede tjenestemandspensioner, beregnede omkostninger til lovpligtige forsikringer, beregnede skadesomkostninger (selvforsikring), forrentning af driftskapital, forrentning og afskrivning af anlægskapital samt beregnede omkostninger for faciliteter i øvrigt, der er stillet til rådighed ved opgavevaretagelsen.

Stk. 2. Ved beregning af omkostninger i stk. 1 anvendes følgende principper:

- 1) Såfremt en omkostning er udelelig, fordeles den ved brug af en fordelingsnøgle, der dokumenteres.
- 2) Afskrivninger beregnes i overensstemmelse med reglerne i kapitel 8 i »Budget- og regnskabssystem for kommuner« og kapitel 8 i »Budget- og regnskabssystem for regioner«. Herudover skal afskrivninger være udtryk for de langsigtede afskrivninger.
- 3) Ved beregning af forrentning af drifts- og anlægskapital anvendes markedsrenten.
- 4) Beregningen af omkostninger til tjenestemandspensioner foretages med en procentsats af den pensionsgivende løn som anført i kapitel 4 i »Budget- og regnskabssystem for kommuner« og som anført i kapitel 4 i »Budget- og regnskabssystem for regioner«.
- 5) Såfremt opgaven, der sendes i udbud, er omfattet af lov om merværdiværdiafgift, medtages moms ikke.
- 6) Såfremt opgaven, der sendes i udbud, ikke er omfattet af lov om merværdiværdiafgift, medtages moms.

Kapitel 3

Afgivelse af kontrolbud

§ 4. Det skal fremgå af udbudsannoncen og udbudsmaterialet, hvis kommunen eller regionen foretager et kontrolbud.

Stk. 2. Kontrolbud skal afgives senest samtidigt med udløbet af fristen for aflevering af eksterne tilbud.

Stk. 3. Kontrolbud skal foretages på samme vilkår som eksterne bud og som specificeret i udbudsmaterialet.

Stk. 4. Vurderingen af de indkomne eksterne tilbud og kommunens henholdsvis regionens kontrolbud skal foretages således, at der ikke deltager nogen, der har medvirket ved udarbejdelsen af kontrolbudet.«

3. »Budget og regnskabssystem for kommuner«

I § 1 i den dagældende bekendtgørelse nr. 940 af 2. juli 2010 (nu bekendtgørelse nr. 86 af 17. januar 2011) om kommuners budget- og regnskabsvæsen, revision m.v., er det bestemt, at indenrigs- og sundhedsministeren i bekendtgørelsens bilag 1 fastsætter regler om kommunernes budgetter m.v.

Af bilagets afsnit 8.2.1 fremgår, at tekniske anlæg, maskiner, større specialudstyr og transportmidler, herunder brandbiler, i anlægskartoteket er materielle anlægsaktiver. Det fremgår også, at der for transportmidler, eksempelvis større lastbiler og busser, påhængsvogne og personbiler, i balancen skal regnes med en »levetid« på 5 - 8 år. For specialudstyr skal der regnes med en levetid på 5 - 10 år og for maskiner en levetid på 10 - 15 år.

I afsnit 8.2 står endvidere:

»Det skal bemærkes, at de standardiserede levetider som findes i anlægskartoteket kan fraviges, såfremt kontraktlige eller juridiske forhold tilsiger en anden levetidsperiode.«

I bilagets afsnit 8.3.1 står bl.a.:

»Afskrivning af materielle anlægsaktiver

Afskrivningsgrundlag for materielle anlægsaktiver fastsættes ved indregningstidspunktet som kostprisen.

I nogle enkelte tilfælde kan der eksistere en scrapværdi, som skal fratrækkes anskaffelsesprisen og dermed ikke indgå i afskrivningsgrundlaget. Scrapværdien er den værdi, som kommunen forventer at få for aktivet ved udløb af dets brugsværdi med fradrag af eventuelle nedtagelses-, salgs-, eller retableringsomkostninger. ... Scrapværdien skal kun fratrækkes anskaffelsesprisen i de tilfælde, hvor det vurderes, at den vil udgøre en væsentlig andel af den samlede anskaffelsespris, eller hvor der eksisterer en kontrakt med aftale med en tredje part om overtagelse af aktivet efter en fastsat periode. Typisk vil det kun være relevant at tale om scrapværdier for de aktiver, hvor man på forhånd kender ejerperioden. Det kan f.eks. være biler, der anvendes i hjemmeplejen eller lign., busser i bytrafikken og forskellige maskiner på det tekniske område. For disse aktiver er der typisk tale om en løbende udskiftning, idet

kommunens ejerperiode er begrænset, og der er erfaringer med en evt. salgsværdi.

Oftest vil scrapværdien for materielle anlægsaktiver dog udgøre en meget lille andel af kostprisen og vil derfor ikke have nogen væsentlig påvirkning på fastsættelsen af afskrivningsgrundlaget.

Endelig skal det bemærkes, at der i nogle tilfælde kan være omkostninger forbundet med at afhænde et aktiv eksempelvis i tilfælde, hvor der er store retableringsomkostninger. I disse tilfælde anføres en note herom i anlægskartoteket.

Materielle anlægsaktiver skal *afskrives liniært* over den forventede brugstid. Formålet med at foretage afskrivninger er at fordele anskaffelsesprisen for et aktiv systematisk over aktivets brugstid. På denne måde synliggøres omkostninger forbundet med brugen af kommunens aktiver. Denne sideløbende registrering i anlægskartoteket bevirker, at omkostningerne relateret til den efterfølgende brug af aktivet synliggøres.

Ved fastsættelse af materielle anlægsaktivers levetid eller brugstid bør følgende forhold tages i betragtning:

- den forventede brugstid for aktivet
- den typiske levetid eller brugstid for lignende aktiver
- risikoen for teknologisk forældelse
- eventuelle juridiske begrænsninger på brugen af aktivet
- det forventede slid af aktivet, som afhænger af den funktion aktivet skal tjene

I tilknytning til kategoriinddelingen af anlægskartoteket er der i afsnit 8.2 angivet levetider for forskellige grupper af aktiver, der er obligatorisk for kommunerne at følge.

Eventuelle fravigelser og begrundelser herfor skal fremgå af regnskabspraksis.«

4. Indenrigs- og Socialministeriets vejledning om kontrolbud

Indenrigs- og Socialministeriet har udstedt *vejledning* nr. 32 af 24. juni 2008 om kommuners og regioners beregning og afgivelse af kontrolbud.

Klagenævnet udtaler:

Reglerne om beregning og afgivelse af kontrolbud anvendes, *når* en kommune eller region har besluttet at udbyde en opgave og har besluttet at afgive kontrolbud, jf. kommunestyrelseslovens § 62 d, stk. 1, og kontrolbudsbekendtgørelsens § 1. Reglerne regulerer derimod ikke spørgsmålet, *om* en kommune eller region har pligt til at udbyde en opgave, eller spørgsmålet om myndighedens adgang til at annullere et udbud eller en tilbudsindhentning. Et kontrolbud skal omfatte de *samlede langsigtede* gennemsnitsindtægter og -omkostninger ved den udbudte opgave, jf. bekendtgørelsens § 2. I bekendtgørelsens § 3 findes en række principper for beregningen af de langsigtede omkostninger. Det er endvidere fastsat, at et kontrolbud skal »foretages på samme vilkår som eksterne bud og som specificeret i udbudsmaterialet«, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 3. For at sikre, at kontrolbuddet lever op til udbudsbetingelsernes krav til tilbuddene, kan det derfor være nødvendigt at indregne en langsigtet omkostning, som myndigheden ellers ikke ville have afholdt. Som eksempler kan nævnes omkostninger til garantistillelse eller bod.

Ad påstand 1 (a), (d) og (e), påstand 2 og påstand 6 (g), (h) og (j)

Af de grunde, klageren har anført, tager klagenævnet påstandene til følge.

Ad påstand 1 (b) og 5 (forrentning af anlægskapital)

Disse påstande angår spørgsmålet, om indklagede ved beregningen af kontrolbuddet har anvendt den korrekte rentesats.

Efter kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 3, anvendes »markedsrenten« ved beregningen af anlægskapitalens forrentning. Som anført skal beregningen af omkostningerne omfatte de samlede langsigtede gennemsnitsomkostninger ved opgaven, jf. bekendtgørelsens § 2. Herudover indeholder bekendtgørelsen intet bidrag til, hvorledes udtrykket »markedsrenten« skal forstås.

I lovforslagsbemærkningerne til kommunestyrelseslovens § 62 d, stk. 1, hvis ordlyd heller ikke indeholder fortolkningsbidrag, er anført, at »*alle opgavens gennemsnitlige langsigtede indtægter og omkostninger*« skal indgå i beregningen, og at dette også omfatter »*omkostninger knyttet til*

kapitalapparatet (afskrivning af anlægsaktiver og forrentning af drifts- og anlægskapital)«. I bemærkningerne forudsættes samtidig, at reglerne i kontrolbudsbekendtgørelsen, der fastsættes med hjemmel i § 62 d, vil tage »udgangspunkt i de vejledende principper i »Vejledning om omkostningskalkulationer«, som fremgår af kapitel 9 i »Budget- og regnskabssystem for kommuner««. (Fremhævet her).

I denne vejledning står i kapitel 9.5.3. om »Forrentning af anlægskapital« bl.a.:

»Fastsættelsen af den rentefod, der anvendes ved kalkulationen af forrentningen af aktivets værdi, skal ske ud fra det enkelte anlægsaktivs karakter.

Er der tale om aktiver med lang levetid, anvendes en forrentningsprocent, der er udtryk for den gennemsnitlige rente set over en længere periode. Her kan eksempelvis tages udgangspunkt i den effektive gennemsnitlige 10-årige statsobligation som opgjort af Danmarks Nationalbank. For aktiver med en kortere levetid, kan en kortere rentesats benyttes.«

Disse retningslinjer harmonerer med, at det i kontrolbudsbekendtgørelsens § 2 er fastsat, at beregningen skal omfatte de samlede *langsigtede* gennemsnitsomkostninger.

De nævnte retningslinjer må herefter lægges til grund ved vurderingen af, om indklagede har anvendt den korrekte forrentningsprocent ved beregningen af forrentningen af anlægskapitalen.

Indklagede har oplyst, at rentesatsen på 1,25 % er »indlånsrenten [som] opgjort i overensstemmelse med Indenrigsministeriets retningslinjer derfor på tidspunktet for afgivelsen af kontrolbuddet«, og at der er tale om Nationalbankens indskudsbevisrente pr. 24. september 2009.

Indklagede har endvidere oplyst, at den variable rentesats på 2,24 % er anvendt under hensyn til indholdet af nogle leasingtilbud, som indklagede modtog under udarbejdelsen af kontrolbuddet.

Indklagede har således som forrentningsprocent anvendt dels en *kort rentesats* på 1,25 %, dels en *variabel rentesats i en tilbudt leasingkontrakt* på 2,24 %.

Denne fremgangsmåde til fastsættelse af forrentningsprocenten til beregning af anlægskapitalens forrentning er ikke i overensstemmelse med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 3, således som denne bestemmelse efter det anførte må forstås. Efter § 3, stk. 2, nr. 3, skal der således for aktiver med lang levetid anvendes den gennemsnitlige rente set over en længere periode, dvs. en forrentningsprocent der svarer til en *lang rentesats*.

Klagenævnet tager derfor påstandene til følge som nedenfor bestemt.

Ad påstand 1 (c) (afskrivninger) og påstand 3 - 4 (scrapværdier)

Efter kontrolbudsbekendtgørelsens § 2 skal beregningen som anført omfatte de samlede *langsigtede* gennemsnitsindtægter og -omkostninger ved den udbudte opgave. I bekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, er endvidere fastsat, at afskrivningerne for så vidt angår kommuner skal beregnes i overensstemmelse med reglerne i kapitel 8 i »Budget- og regnskabssystem for kommuner«, og at afskrivningerne herudover skal være »udtryk for de langsigtede afskrivninger«.

Indklagede har beregnet afskrivningerne efter to forskellige principper, nemlig som *lineære afskrivninger* for materiel, der skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten, og som *stigende afskrivninger i en annuitetsmodel* for materiel, der skulle erhverves i kontraktperioden. Indklagede har oplyst, at afskrivninger i en annuitetsmodel blev anvendt, fordi dette harmonerede med kontraktvilkårene for de leasingkontrakter, kommunen havde modtaget tilbud på.

Det lægges til grund, at der er tale om materielle anlægsaktiver. Ved udarbejdelsen af kontrolbuddet var kommunen efter de regler, der gjaldt for sådanne aktiver, forpligtet til *udelukkende* at beregne sådanne afskrivninger som *lineære* afskrivninger, jf. kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, og kapitel 8, afsnit 8.3.1, i »Budget- og regnskabssystem for kommuner«. Det kan ikke føre til et andet resultat, at der i forbindelse

med udbuddet var indhentet leasingtilbud, hvori afskrivningerne var beregnet efter et andet princip.

Klagenævnet tager påstand 1 (c) til følge som nedenfor bestemt.

Af kapitel 8, afsnit 8.3.1, i »Budget- og regnskabssystem for kommuner« fremgår, at *scrapværdier* kun inden for snævre grænser kan fratrækkes i anskaffelsesprisen, som er den værdi, der skal danne grundlag for afskrivningerne.

Det fremgår nærmere, at scrapværdien kun kan fratrækkes, hvis det vurderes, at den vil udgøre en *»væsentlig andel af den samlede anskaffelsespris, eller hvor der eksisterer en kontrakt med aftale med en tredje part om overtagelse af aktivet efter en fastsat periode«*. I tilknytning hertil anføres, at der for visse aktiver typisk vil være erfaringer med en eventuel salgsværdi. Det anføres videre: *»Oftest vil scrapværdien for materielle anlægsaktiver dog udgøre en meget lille andel af kostprisen og vil derfor ikke have nogen væsentlig påvirkning på fastsættelsen af afskrivningsgrundlaget«*. (Fremhævet her).

Det her anførte om de betydelige begrænsninger, der gælder for adgangen til at indregne scrapværdier, skal sammenholdes dels med de »levetider«, der er fastsat i afsnit 8.2 og 8.2.1 i »Budget- og regnskabssystem for kommuner«, dels med muligheden for at regne med andre »levetider«, hvis kontraktlige eller juridiske forhold tilsiger dette.

Klagenævnet bemærker, at det efter klagenævnets vurdering undtagelsesvist vil kunne være foreneligt med reglerne om levetid i afsnit 8.2 og 8.2.1, at der for brandmateriellet afskrivningsmæssigt regnes med levetider, der er længere end levetiderne i henhold til afsnit 8.2 og 8.2.1. Klagenævnet har herved navnlig lagt vægt på bestemmelsen i betingelserne for tilbudsindhentningen om en levetid på højst 10 år for udrykningskøretøjer fra 2014.

Det kan på det foreliggende grundlag heller ikke afvises, at der for brandmateriellet vil kunne være en scrapværdi. Fastlæggelsen af denne scrapværdi beror på et skøn, som skal udøves inden for de anførte snævre

rammer i afsnit 8.3 i »Budget- og regnskabssystem for kommuner«, jf. kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2.

Indklagede har efter det oplyste ved beregningen af kontrolbuddet lagt til grund, at scrapværdierne af det materiel, indklagede i givet fald skulle overtage, ville udgøre gennemsnitligt 54 % af »anskaffelsessummen«. Indklagede har endvidere oplyst, at der ved denne beregning er anvendt dels levetider i intervallet 7/8 - 28 år, dels de udskiftnings- og salgstidspunkter, der følger af kravet om, at udrykningskøretøjerne fra 2014 højst må være 10 år gamle.

Til støtte for, at scrapværdierne er korrekt beregnet, har indklagede navnlig henvist til e-mailen af 28. oktober 2010 fra Frank Hauberg. Imidlertid indeholder erklæringen ikke oplysninger om den skønnede, konkrete scrapværdi for de enkelte aktiver. Erklæringen indeholder i det væsentlige oplysning om, at »levetiden« generelt vil være henholdsvis 15 - 20 år og 30 år, og at »den praktiske værdiforringelse vil være lineær«. (Fremhævet her).

Det er klagenævnets vurdering, at indklagede ved fastsættelsen af scrapværdiernes størrelse har overskredet de snævre grænser for skønnet, der er fastsat i kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, og kapitel 8 i »Budget og regnskabssystem for kommuner«. Klagenævnet har lagt afgørende vægt på, at det - i lyset af reglerne i kapitel 8, afsnit 8.2 og 8.3, kravet om en alder for udrykningskøretøjerne på højst 10 år fra 2014 og oplysningerne om alderen på det konkrete materiel - må kræve et meget sikkert grundlag at indregne så høje scrapværdier, som indklagede har gjort ved beregningen af kontrolbuddet. Det er klagenævnets vurdering, at et sådant grundlag ikke forelå.

Klagenævnet tager den subsidiære påstand 4 til følge som nedenfor bestemt.

Ad påstand 7 (finansiering hos KommuneLeasing)

Efter klagerens tilbud kunne den tilbudte pris angiveligt reduceres, hvis finansieringen kunne ske gennem KommuneLeasing. Denne del af klagerens tilbud må anses som et alternativt tilbud, som indklagede - også

under hensyn til betingelserne for tilbudsindhentningen - ikke var forpligtet til at tage i betragtning.

Påstanden tages ikke til følge.

Ad påstand 9

Da alene en enkelt tilbudsgiver afgav tilbud, og da indklagedes kontrolbud var behæftet med væsentlige fejl, var indklagede berettiget til at annullere udbuddet. Annullationen var derfor lovlig.

Påstanden tages ikke til følge.

Ad påstand 6 (a) - (f) og (i) og påstand 8

Klagenævnet har besluttet ikke at træffe afgørelse om disse påstande, jf. bekendtgørelse om Klagenævnet for Udbud § 7, stk. 1, hvorefter klagenævnet også kan afgøre sagen delvis.

Herefter bestemmes:

Ad påstand 1

Indklagede har handlet i strid med det EU-udbudsretlige gennemsigtighedsprincip og kontrolbudsbekendtgørelsens §§ 2 og 3 ved

(a) at have beregnet fremskrivning af omkostningerne med en fremskrivning på 1,25 % og omregning af omkostningerne med 2 %, uden at denne forskel var sagligt begrundet,

(b) at have beregnet udgiften til forrentning med en rentesats på 1,25 % for materiel, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten, og en rentesats på 2,24 % for materiel, som skulle erhverves i kontraktperioden, idet disse rentesatser ikke var i overensstemmelse med markedsrenten,

(c) som principper for beregningen af afskrivninger at have anvendt lineære afskrivninger efter fradrag af scrapværdier for materiel, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten, og stigende afskrivninger i en annuitetsmodel efter fradrag af scrapværdier for materiel, som skulle

erhverves i kontraktperioden, uden at denne forskel var sagligt begrundet, idet indklagede skulle have anvendt lineære afskrivninger for begge kategorier af materiel,

(d) som følge af en sammentællingsfejl ved beregning af omkostningerne for område I at have indregnet 58.322 kr. for lidt for hvert år i kontraktperioden med hensyn til omkostningerne til afskrivning og forrentning af køretøjer, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten,

(e) ved beregning af omkostningerne at have indregnet 358.578 kr. for lidt for hvert år i kontraktperioden med hensyn til omkostningerne til afskrivning på køretøjer og stationer, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten.

Ad påstand 2

Indklagede har handlet i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, ved ikke i kontrolbuddet at indregne afskrivninger på materiel på køretøjer og stationer, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten.

Ad påstand 4

Indklagede har handlet i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2, ved i kontrolbuddet at beregne afskrivningerne på køretøjer, som skulle overtages ved indgåelsen af kontrakten, således, at anskaffelsesprisen efter fradrag af for høje scrapværdier blev lagt til grund som udgangspunkt for beregningerne.

Påstand 5

Indklagede har handlet i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 3, ved at beregne forrentning af anlægskapitalen med en rentesats, der ikke var i overensstemmelse med markedsrenten.

Påstand 6

Indklagede har handlet i strid med kontrolbudsbekendtgørelsens §§ 2 - 3 ved ikke at indregne følgende omkostninger i kontrolbuddet

(g) omkostninger til lovpligtige forsikringer,

(h) omkostninger til udstedelse af bankgaranti,

(j) alle omkostninger til drift af vagtcentral.

Klagen tages ikke til følge vedrørende påstand 3, 7 og 9.

Klagenævnet træffer ikke afgørelse vedrørende påstand 6 (a) - (f) og (i) og påstand 8.

Indklagede, Brand og Redning Djursland, skal i sagsomkostninger til klageren, Falck Danmark A/S, betale 50.000 kr., der betales inden 14 dage efter modtagelsen af denne kendelse.

Klagegebyret tilbagetales.

Michael Ellehauge

Genpartens rigtighed bekræftes.

Joan Bach
kontorfuldmægtig